

Felttog og til Besiddelse af Hæderstegn. Dette bestyres ved, at Fordoblingen af Krigsaar ifølge Lovens § 12 a udtryffeligt er forudsat indbefattet i den active Tjenestes Længde, og man kan derhos hertil føie den Oplysning, at Finantsministeriet hidtil har forstaaet Lovens § 1 paa denne Maade. Da Udtrykket „activ Tjeneste“ imidlertid neppe i og for sig kan anses for aldeles klart, er der til Slutningen af § 1 foreslaaet en Tilføielse, som hæver enhver mulig Tvivl i den paapegede Henseende.

Til §§ 2—4.

Ved disse §§, som give Reglerne for Pensionens Beregning, har det været under Overveielse, om man burde fastholde Lovens Princip, hvorefter Pensionen bestemmes efter absolute Satser for de stigende Tjenesteaar indenfor hver af de Pensionsklasser, hvortil alle de militære Underbefalingsmænd og Menige samt de med dem Ligestillede i dette Niemed henføres, eller om det maatte foretrækkes i Lighed med Pensionsloven for Embedsmænd alene i Forhold til den tilbagelagte Tjenestetids Længde at fastsætte Pensionen til visse stigende Quotadele af den Lønning m. m., den Paagjældende i et vist Tidrum for Afstedigelsen har oppebaaret. Den sidste Fremgangsmaade frembyder sig ved første Blik som den i og for sig naturligste, da Pensionen som en Efterlønnning under alle Omstændigheder kræver, at der ved dens Fastsættelse tages særligt Hensyn til den Lønning, hvoraf den fremgaaer; der hævdede sig derfor ogsaa allerede under Forhandlingerne i Rigsdagen om Loven af 9de April 1851 Stemmer for at anvende den ved Fastsættelsen af de heromhandlede Personers Pensionering. Men ligesom Forskjellen mellem de almindelige Pensionsloves relative Satser og de absolute Satser i Loven af 9de April 1851 paa ingen Maade bestaaer i, at der tages eller ikke tages Hensyn til Lønningens Størrelse ved Fastsættelsen af Pensionen, men alene i den større eller mindre Skarphed, hvormed dette gjensidige Forhold gennemføres, saaledes for tjener det særlig at fremhæves, at de nu gjældende Lønningsbestemmelser for de militære Grader i en ganske anden Grad end de i 1851 gjældende gjøre det muligt gennem en

Classseinddeling og absolute Satser at bringe Pensionerne i et nogenlunde ligeligt Forhold til de paagjældende Lønninger. Det vil af § 2 sees, at man har kunnet faae den i nærværende Lovforslag foreslaaede Classseinddeling til at falde temmelig nær sammen med Forskjellighederne af de paagjældende Lønningsbeløb, naagtet den ligesom den, der findes i Loven af 9de April 1851, væsentlig slutter sig til de forskjelligste Tjenestegrader — kun med en enkelt Undtagelse, der har en ganske særegen Grund; i 1851 stillede Lønningsforholdene sig derimod i denne Henseende saa overordentlig uheldigt, at der ikke blot indenfor den samme Pensionsklasse var meget betydelig Forskjel paa Lønningernes Størrelse — saaledes i 1ste Pensionsklasse Lønninger fra 558 Rd. til 373 Rd. og i 2den Pensionsklasse fra 540 Rd. til 248 Rd. — men det laveste Lønningsbeløb i flere Pensionsklasser var derhos (hvad nysansførte Exempler ogsaa vise) betydelig lavere end det høieste Lønningsbeløb i den følgende Pensionsklasse. Naar man desuagtet dengang bestemte sig for Classseinddeling med absolute Pensionssatser, og naar de Grunde, som dengang ledede hertil, endnu (hvad man nedenfor skal paavise) have Gyldighed, saa skjønner man ikke rettere, end at der nu, efterat den nysnævnte Hovedindvending mod Ordningen saagodt som ganske er bortfalden, maa være forøget Opfordring til at fastholde Classseindlingen med absolute Pensionssatser, ja der synes endog at være Anledning til at gaae et Skridt videre end Loven af 1851 ved at forøge Antallet af Pensionsklasserne og de dertil svarende Pensionssatser, hvorved disse ville komme til hver for sig endnu nærmere at slutte sig til de paagjældende Lønningsbeløb.

Valget af absolute fremfor af relative Pensionssatser har stor Betydning for Administrationens Simpeltid og Sikkerhed. Man skal ikke for den egentlige Pensions Vedkommende lægge Vægt paa, at Pensionsbeløbene, selv naar de fastsættes til visse Procenter af Lønningen, dog ialtsald maatte afrundes, fordi den hele Maade, hvorpaa Udbetalingen af og Regnskabet over disse Pensioner er ordnet, nødvendiggjør, at hver Pension er saaledes afrundet, at alle